

at ændre Ordet „medføre“ i § 1, 2den Linie, til „have medført“. Det ærede Medlem sagde, at denne Ændring var aldeles nødvendig, fordi Lægerne blive tilkaldte straks. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at der staar i Paragraffens 2den Linie, at enhver Læge, som tilkaldes i Anledning af et Ulykkestilfælde, som omfattes af Bestemmelsen i foregaaende Stykke, er forpligtet til „*efter denne Lovs Regler*“ at gøre Anmeldelse, og „denne Lovs Regler“ findes i saa Henseende i § 2, hvor det i første Punktum hedder: „Anmeldelserne foretages ved Udfydning af Skemaer, der udarbejdes“ o. s. v. Altsaa, Lovens Formaal er for Lægernes Vedkommende opfyldt, naar de udfylde disse Skemaer. Saa staar der videre angivet de Spørgsmaal, som Skemaerne skulle indeholde, og angaaende det specielle Punkt, som det ærede Medlem har opstillet Ændringsforslag om under Nr. 2, har jeg bestemt, at Spørgsmaalet i Skemaerne skal lyde saaledes: „Antages Ulykkestilfældet at ville medføre Anmeldelse efter Lov Nr. 4 af 7. Januar 1898?“ Det er et Spørgsmaal, som enhver Læge kan besvare. Det ærede Medlem maa ogsaa erindre, at denne Lov af 1898 jo nu er meget velkendt i Lægerekredse, men navnlig ogsaa blandt de Arbejdere, som den vedrører. Spørgsmaalet har faaet en saadan Karakter, at det i alle Tilfælde vil kunne besvares, og naar Besvarelsen er given, er dermed ogsaa Lægens Pligt i Henhold til Loven paa dette Punkt opfyldt.

Det ærede Medlem fremdrog nogle Skemaer, og jeg maa ogsaa herom gøre den almindelige Bemærkning, at det forekommer mig ret ejendommeligt at fremdrage og argumentere paa Grundlag af disse Skemaer, der endnu slet ikke ere endeligt approberede til Udsendelse af Ministeriet. De kunne jo undergaa forskellige Ændringer, inden de approberes, og det vilde dog formentlig føre for vidt, hvis man under Forhandlingen her paa Tinget skulde ad Omveje drage Aktstykker frem, som ere under Forhandling i Ministeriet, inden de endnu have faaet deres endelige Form. Jeg antager i øvrigt ikke, dette Forhold er det ærede Medlem bekendt, men jeg har dog villet oplyse ærede Medlemmer derom. Skemaerne ville blive udfærdigede saa praktisk som muligt og omhandle de i Loven omtalte Spørgsmaal.

Endelig gaar det tredie Ændringsforslag ud paa at fastsætte en Betaling for hver Erklæring af mindst 4 Kr. Jeg anser det ikke for praktisk i Loven udtrykkeligt at fastsætte denne Betaling, men

navnlig vil jeg synes, at 4 Kr. for hver Erklæring, der kunde være Tale om, vilde være for meget. Jeg vil finde det rimeligere — og tænker ogsaa at fastsætte —, at 4 Kr. skal være Taksten for den første udførlige Erklæring. Men fordi der senere skulde gøres et eller andet Sidespørgsmaal fra statistisk Bureau, vilde det dog vist være urimeligt at fastsætte, at enhver af disse Besvarelser altid skulde betales med 4 Kr. Og naar det ærede Medlem ser efter, hvilke Takster der er fastsat af Ministeriet i Henhold til Ulykkesforsikringsloven af 1903, vil han ogsaa se, at de variere fra 4 Kr. til 2 Kr.

Jeg kan altsaa ikke tilraade at stemme for noget af disse Ændringsforslag.

Madsen-Mygdal: Jeg kan i alt væsentlig henholde mig til, hvad den højtærede Indenrigsminister har udtalt om de stillede Ændringsforslag. Med Hensyn til de af det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) stillede Forslag skal jeg sige, at jeg for det første ikke kan indse, at der er nogen som helst Grund til den Rettelse i § 1, som foreslaas. § 1 lyder: „Bestemmelserne i denne Lov komme til Anvendelse paa Ulykkestilfælde, der medføre Døden eller en Arbejdsudygtighed ud over 3 Dage o. s. v.“ Det kan ikke misforstaas af nogen, og jeg kan ikke indse, at det paa nogen Maade bliver klarere eller bedre Dansk, fordi man ændrer Udtrykket „medfører“ til „have medført“. Derfor vil jeg anbefale mine Meningsfæller at stemme derimod.

Hvad Ændringsforslaget under Nr. 2 angaar, udtalte den ærede Forslagsstiller, at det vilde være meget vanskeligt for Lægerne at besvare de stillede Spørgsmaal. Jeg tror som den højtærede Indenrigsminister, at det ikke vil blive saa vanskeligt endda. Jeg tror nok, at de fleste af dem vide god Besked om, hvad Loven af 7. Januar 1898 indeholder. Den indeholder i § 4 bl. a. den Bestemmelse, at enhver Virksomhed, ved hvilken der benyttes Maskiner af saadan Beskaffenhed, at den er undergivet Fabriktilsyn, indgaar under Loven. Disse Tilfælde falde altsaa ind under den almindelige Ulykkesforsikring og ville følgelig være at undtage her. Der er ganske vist adskillige Landbrugere, som høre ind under den nævnte Lov, men man vil dog i det hele ikke kunne tage fejl deraf. Skulde der dog opstaa Vanskeligheder, kan jeg ikke se nogen Hindring for, at Lægerne tilføje Ordet „formentlig“. Jeg tror derfor ikke, at det vil